

BACKGROUND REPORT

PRAGUEPRAŽSKÝ
STUDENTSTUDENTSKÝ
SUMMIT

UNSC

Status Západní Sahary

Status Západní Sahary

1 Úvod

Západní Sahara je sporné území v severozápadní Africe. V současné době si jej nárokují Maroko a místní hnutí Lidová fronta za osvobození Saguia el-Hamra a Río de Oro (Frente Popular de Liberación de Saguía el Hamra y Río de Oro, dále jen POLISARIO), které usiluje o jeho nezávislost. V tomto sporu OSN neupřednostňuje ani jednu ze stran. Rada bezpečnosti OSN (United Nations Security Council, dále jen UNSC) se svými každoročními rezolucemi snaží v dané oblasti zajistit především příměří a vyzývá k uspořádání referenda.¹ Na současný status Západní Sahary lze nahlížet jako na výsledek nedokončeného procesu dekolonizace.

2 Vývoj konfliktu

Od roku 1884 bylo území Západní Sahary pod španělskou nadvládou, později bylo známé jako kolonie Španělská Sahara. Své nároky na teritorium se Maroko a POLISARIO snaží doložit nadvládou právě do roku 1884. Uspěla-li by v tomto dokazování některá ze stran, získala by značnou výhodu nad druhou. Bohužel historické prameny nejsou zcela jednoznačné a bývají předmětem mnoha sporů.

Maroko získalo nezávislost v roce 1956. V témže roce přišlo s politickým konceptem tzv. Velkého Maroka. Jednalo se o expanzivní plán připojit celou Mauritánii (v té době ještě pod koloniální správou Francie), část Alžírsko a samozřejmě Západní Saharu (v té době byla ještě jako Španělská Sahara pod správou Španělska). Tato myšlenka se opírala o historické hranice z doby marocké největší slávy. V 60. letech používalo Marocké království poměrně ostrou rétoriku ohledně svých teritoriálních nároků. Postupem času však muselo ze svých požadavků slevit. O onu nárokovanou část západního Alžírsko svedlo s Alžírskem krátkou válku, kterou marocká strana prohrála a časem uznala průběh hranic tak, jak je známe dnes. V roce 1960 vyhlásila nezávislost Mauritánie a také vznesla nárok na území Západní Sahary, i když se jí stále snažilo získat Maroko. Mauritánskou nezávislost uznalo Maroko až v roce 1969. Nadále ale zůstala otevřená otázka Západní Sahary.²

Obrázek 1: Zdroj: Velké Maroko <http://www.globalsecurity.org/military/world/morocco/maps.htm>.

¹ *Fakta a čísla ONS: Základní údaje o Organizace spojených národů*. Praha: Informační centrum OSN v Praze, 2005. ISBN 80-86348-02-4. s. 245.

² BERÁNEK, Ondřej. Západní Sahara - příběh nekonečného referenda. *Mezinárodní politika* [online]. 9/2004 [cit. 2013-10-19]. Dostupné z: <http://www.dokumenty-iiir.cz/MP/MPArchive/2004/MP092004.pdf>.

V říjnu 1975 rozhodl Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, že Sahařané mají právo na sebeurčení, a zamítl nároky Maroka i Mauritánie. Zároveň Španělsko souhlasilo, že v oblasti uspořádá referendum³. V reakci na to uspořádal v listopadu marocký král tzv. Zelený pochod⁴, kdy přes 300 000 marockých civilistů krátce vešlo na území Západní Sahary. Byla to snaha připojit teritorium manifestační cestou. UNSC posléze vyzvala Maroko, aby se z území stáhlo, což učinilo.⁵ Následně byla zahájena trojstranná jednání Španělska, Maroka a Mauritánie, která vyústila v podepsání Madridských dohod.

Madridské dohody rozdělují oblast mezi Maroko a Mauritánii v poměru 2:1. Španělsko v nich slíbilo, že se své kolonie vzdá. To také dodrželo a v únoru 1976 se z území stáhlo⁶ a oficiálně oznámilo ukončení své přítomnosti a odpovědnosti za správu teritoria. Neprodleně poté vyhlásilo POLISARIO Saharskou arabskou demokratickou republiku (dále jen SADR).⁷

POLISARIO vzniklo v roce 1973. Jedná se o politicko-vojenskou organizaci, která usiluje o nezávislost Západní Sahary. Skládá se především z původních kočovných obyvatel, dnes nazývaných Sahařané, etnické Araby a Berbery.⁸ Od svého vzniku v roce 1976 je Saharská arabská demokratická republika vedena prezidentem Mohamedem Abdelazizem, který i s vládou pobývá v exilu v alžírském městě Tindouf.⁹

Vyhlášením SADR začalo období partyzánské války mezi frontou POLISARIO a silami Maroka a Mauritánie, jež trvalo až do uzavření příměří v roce 1991. Mauritánie však byla do bojů zapojena jen do roku 1979. Tehdy v Mauritánii proběhla změna režimu a byl uzavřen separátní mír s hnutím POLISARIO, kterému nová mauritánská vláda svou svěřenou třetinu území postoupila a definitivně se vzdala svých nároků. Naneštěstí pro stoupence hnutí dokázalo Maroko postoupené území obsadit rychleji. Od vzniku SADR bylo POLISARIO velmi významně podporováno Alžírskem, které se během partyzánské války zapojilo i vojensky.

Vlivem angažovanosti Alžírsko byla SADR přijata do Organizace africké jednoty (OAU), předchůdkyni dnešní Africké unie. Maroko z ní na protest v roce 1984 vystoupilo.¹⁰ Ještě v témže roce vydalo Valné shromáždění OSN rezoluci, ve které opětovně vyzývá k uspořádání referenda o nezávislosti.¹¹

Nové rozhovory se snahou řešit situaci v oblasti započaly až v roce 1988. Díky zapojení tehdejšího generálního tajemníka OSN Javieru Pérezu de Cuéllar a předsedy OAU Idem Oumarou se obě strany dohodly na příměří a uspořádání referenda.¹²¹³ Boje byly ukončeny v roce 1991.

³Rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora z roku 1975 ve věci Západní Sahara. [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.icj-cij.org/docket/files/61/6197.pdf>.

⁴GOMBÁR, Eduard. *Kmeny a klany v arabském Maghribu*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1418-2. s. 171

⁵Rezoluce UNSC č. 380 (1975). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES380.pdf>.

⁶Madridské dohody (1975). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=8&ved=0CHkQFjAH&url=http%3A%2F%2Fwww.letstalksahara.com%2Fmaterial%2Fver%2Fid%2F7&ei=KmX8UcL1CcTpswbL7YQCg&usq=AFQjCNGj5SLZrvaYux6VSDpknE_Q7n1_JQ&sig2=3ZFwh01oKhb_ByNdAWfc_g.

⁷Western Sahara. In: *Encyclopaedia Britannica* [online]. [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/640800/Western-Sahara/287330/History>.

⁸Western Sahara: People and Society. In: *CIA: The world factbook* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/wi.html>.

⁹Western Sahara profile. In: *BBC News: Africa* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14115715>.

¹⁰The OAU: Fifty years on. In: *BBC News: Africa* [online]. 24. 5. 2013 [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-22602946>.

¹¹GA Rezoluce 39/40 (1984): Otázka Západní Sahary. [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/39/40&Lang=E&Area=RESOLUTION.

¹²*Fakta a čísla OSN: Základní údaje o Organizace spojených národů*. Praha: Informační centrum OSN v Praze, 2005. ISBN 80-86348-02-4. s. 246.

¹³UNSC Rezoluce 621(1988). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES621.pdf>.

2.1 MINURSO

Na konci dubna 1991 byla Radou bezpečnosti OSN zřízena Mise pro referendum v Západní Saharě (United Nations Mission for the Referendum in Western Sahara, dále jen MINURSO).¹⁴ S novým pokusem o vyřešení situace se objevil i nový problém – kdo bude způsobilý volit v referendu o sebeurčení Sahařanů? Původní myšlenka byla, že volit budou moci všichni obyvatelé Západní Sahary starší 18 let ze španělského sčítání lidu z roku 1974. Nebylo podstatné, zda na daném území stále ještě žijí, nebo ne. OSN se měla postarat o aktualizaci dat z alžírských uprchlických táborů. Maroko s podmínkami souhlasilo, POLISARIO ne – nebylo spokojeno s tím, že do sčítání by měli být zahrnuti i ti obyvatelé, kteří v teritoriu Západní Sahary nežijí. Hnutí se obávalo, že by pak převládł počet stoupců marockých nároků. Důležité pro ně rovněž bylo, aby nemohli volit Maročané, kteří se tam usadili až po Zeleném pochodu.¹⁵ Nakonec byla zřízena Komise pro identifikaci voličů, která měla za úkol tříditi voliče. Kvůli množství především procedurálních problémů však tento pokus nebyl příliš úspěšný. Zašel až do fáze, kdy byla mise z větší části stažena.

Během roku 1997 se po přezkoumání situace generálním tajemníkem OSN proces identifikace opět rozběhl. Průběh vícestranných rozhovorů o kritériích pro identifikaci voličů byl pod záštitou osobního zmocněnce generálního tajemníka OSN pro Západní Saharu Jamese Bakera. Jednání se postupně konala v Londýně, Lisabonu a Houstonu. Bylo dohodnuto kompromisní řešení, na které obě strany v průběhu dalších dvou let přistoupily. Souhrnně se výsledky těchto jednání označují jako Houstonské smlouvy.¹⁶

Přestože bylo sčítání voličů na konci roku 1999 hotové, zúčastněné strany stále zastávaly dosti odlišné názory, např. v otázce přípustnosti odvolání od rozhodnutí o registraci voliče nebo repatriace uprchlíků¹⁷ a k referendu nakonec nedošlo. Tento neúspěch opět posílil frustraci z bezvýchodnosti situace mezi zástupci OSN, zainteresovaných států i Alžírsku, coby největšího spojence fronty POLISARIO. Nicméně na výzvu Rady bezpečnosti OSN pokračoval osobní zmocněnc generálního tajemníka OSN pro Západní Saharu v hledání politického východiska.

V letech 2001 až 2003 se zrodily dvě verze tzv. Bakerova plánu. Jednalo se o návrh mírové smlouvy, která se bude opírat především o vzájemnou dohodu obou stran.¹⁸ Západní Saharě měla být přiznána na přechodnou dobu autonomie, po které by se uskutečnilo referendum, jež by mělo definitivně rozhodnout o její budoucnosti. První znění, spíše promarocké, jelikož předpokládalo připojení území k Maroku následované referendem o nezávislosti, bylo oběma zúčastněnými stranami zamítnuto. I když s určitými výhradami, POLISARIO pak druhou variantu Bakerova plánu podpořilo. Tato varianta počítala s uspořádáním referenda, kde by byly hlasujícím nabídnuty možnosti zvolit nezávislost, plnou integraci s Marokem a omezenou autonomii pod marockou správou. Maroko předloženou druhou variantu nakonec zamítlo.¹⁹ ²⁰ V reakci na to James Baker na svou funkci rezignoval. Důvodů pro toto rozhodnutí z marocké strany bylo více, je mu také ale připisována již určitá nevole situaci nadále vůbec jakkoli řešit.²¹

¹⁴UNSC Rezoluce 690 (1991). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES690.pdf>.

¹⁵Western Sahara profile. In: *BBC News: Africa* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14115715>.

¹⁶Houstonské smlouvy: Londýn, červen 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah2.pdf>, Lisabon, srpen 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah1.pdf>, Houston, září 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah3.pdf>.

¹⁷MINURSO Background. In: *United Nations* [online]. [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.un.org/en/peacekeeping/misions/minurso/background.shtml>.

¹⁸UNSC Rezoluce 1495 (2003). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES1495.pdf>.

¹⁹Zpráva generálního tajemníka S/2001/613 Radě bezpečnosti (2001): I. Bakerův plán. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/docs/sc/reports/2001/sgrep01.htm>.

²⁰Zpráva generálního tajemníka S/2003/565 Radě bezpečnosti (2003): II. Bakerův plán. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/docs/sc/sgrep03.html>.

²¹MAŤAŠOVSKÁ, Radka. *Směřuje Západní Sahara k samostatnosti?* Olomouc, 2013. Dostupné z: <http://theses.cz/id/wamjs0/>

Po několika letech, kdy Rada bezpečnosti OSN pouze prodlužovala mandát stále trvající mise MINURSO, byly zahájeny v roce 2007 nové rozhovory v New Yorku. Přes stále velmi odlišné postoje se uskutečnila hned dvě vrcholná jednání. Hovory se uskutečnily i za účasti Mauritánie a Alžírsko.²²

Postoje obou aktérů se od roku 2007 dodnes v zásadě nezměnily. POLISARIO ale nově začalo argumentovat, že situace v Západní Saharě je stále procesem dekolonizace. Odvolává se na Deklaraci o poskytnutí nezávislosti koloniálním zemím a národům.²³ Hovoří o tom, že území, která jsou ovládána nebo zatím ještě nedosáhla plné samostatnosti, by měla být podpořena tak, aby moc připadla co nejdříve do rukou jejich obyvatel.²⁴ POLISARIO tvrdí, že když bylo území zařazeno do dekolonizačního procesu, musí se na něj nutně stahovat i tato deklarace. Tímto se také odvolává na původní rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora z roku 1975. POLISARIO tvrdí, že bez referenda o nezávislosti k dalšímu jednání nepřistoupí.

Maroko chce spor řešit formou autonomie. Určitá forma autonomie pro Západní Saharu je také jedno z mála přijatelných východisek pro západní státy. S druhým Bakerovým plánem Maroko nesouhlasilo i proto, že plán stále počítal s možností úplné nezávislosti území, což bude Marocké království i v dohledné budoucnosti pravděpodobně odmítat.²⁵

Problematická je i doba, po kterou se status Západní Sahary bezúspěšně řeší. Navrhovaným a projednávaným dokumentům schází přesná data plnění a také snahám OSN se nedostává výrazný impuls k pokroku. Přímo na místě se dále objevují nepokoje v uprchlických táborech nebo se přiostrhují střety demonstrantů s pořádkovými silami ve správním středisku Al-Ajúnu.

V roce 2009 se pokusila Rada bezpečnosti OSN vyzvat obě strany k věcnějším jednáním.²⁶ Strany jsou prozatím ochotné spolu jednat, ale jde se o spíše diskuze bez konkrétního cíle, žádný významný posun vpřed nebyl zaznamenán. Poslední rezoluce z dubna 2013 prodlužuje mandát mise pro referendum v Západní Saharě MINURSO do 30. dubna 2014.²⁷

DP_Smeruje_Zapadni_Sahara_k_samostatnosti.txt. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci - Právnická fakulta.

²²MINURSO Background. In: *United Nations* [online]. [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.un.org/en/peacekeeping/misions/minurso/background.shtml>.

²³GA Rezoluce 1514/XV/ (1960). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/Docs/asp/ws.asp?m=A/RES/1514%20%28XV%29>.

²⁴*Fakta a čísla OSN: Základní údaje o Organizace spojených národů*. Praha: Informační centrum OSN v Praze, 2005. ISBN 80-86348-02-4. s. 240.

²⁵BUREŠ, Jaroslav. *Spor o Západní Saharu: Neslučitelné postoje a hledání východisek* [online]. Praha, 2008 [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: [http://www.dokumenty-iir.cz/PolicyPapers/Bures_PPZap.Sah.pdf.Policypaper.\char"00DA\relaxstavmezin\char"00E1\relaxrodn\char"00ED\relaxchvztahůPraha](http://www.dokumenty-iir.cz/PolicyPapers/Bures_PPZap.Sah.pdf.Policypaper.\char).

²⁶UNSC Rezoluce 1871 (2009). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20S%20RES%201871.pdf>.

²⁷UNSC Rezoluce 2099 (2013). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_res_2099.pdf.

Obrázek 2: Současná situace z hlediska ovládaného území, Zdroj: <http://blog.vlastenci.cz/politika/b ezpravi-na-zapadni-sahare/>.

2.2 Postoje na mezinárodním poli

Západní Sahara jako Saharská arabská demokratická republika je oficiálně uznána 82 členy OSN. Exilovou vládu uznává už jen 57 států. Republiku neuznává Evropská unie, Liga arabských států, Rusko ani USA.²⁸ Naopak nesmíme zapomenout na nemalou podporu Africké unie, jejímž členem SADR je. Tato podpora vychází z Charty Africké unie, která požaduje osvobození Afriky od veškerých forem kolonialismu.²⁹ Laxní přístup mnoha států k definitivnímu řešení otázky také úzce souvisí s nemalými zásobami fosfátů v dané oblasti.³⁰ Jeho těžba stále roste a do budoucna se počítá dokonce s jejím zdvojnásobením. Oblast patří k největším exportérům této komodity. Marocká těžební společnost je státního charakteru s velkým množstvím zaměstnanců. Rabat také podporuje veškeré investice zahraničních firem v oblasti těžby. Západní Sahara disponuje i velkou zásobou ropných písků, které se zatím nezačaly těžit.³¹ Z dlouhodobého hlediska Maroko usiluje o postavení spojovacího článku mezi Afrikou a západem. Dnes vystupuje často jako zprostředkovatel mírových jednání v rámci Afriky a vylepšuje si tak svou reputaci v OSN. Také hraje důležitou roli jako spojenec USA mimo struktury NATO. Jako první arabská země má s USA smlouvu o volném obchodu, která vstoupila v platnost v roce 2006. Stejně tak důležité jsou jeho vztahy s Evropou a hlavně s Evropskou unií. V roce 2008 mu bylo uděleno přidružené členství v EU. Tímto mu EU otevřela dveře volnému obchodu a k velkým dotacím na modernizaci hospodářství. Společně také vyjednávají na nových podmínkách rybolovu při marockém pobřeží.

3 Závěr

Řešení konfliktu v současnosti spíše stagnuje. Přestože jsou strany ochotny zasednout společně k jednacímu stolu, vedou neúspěšná jednání. Nepokoje v některých regionech oblasti pomalu začínají eskalovat. Zesílení napětí v poslední době způsobily události Arabského jara. Marocká vláda si nemůže dovolit nepokoje na

²⁸Politická geografie: státy a národy. [online]. 2011 [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://geography.upol.cz/soubory/lide/fnuka1/POG/POG_P_05.pdf. Univerzita Palackého v Olomouci.

²⁹RIEGL, Martin. *Proměny politické mapy po roce 1945*. Praha: Grada Publishing, 2013. ISBN 978- 80-247-4111-6, s. 37.

³⁰Western Sahara. In. *CIA: The World Factbook* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/wi.html>.

³¹Maroko: Souhrnné teritoriální informace. In: *BusinessInfo* [online]. [cit. 2013-08-05]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/maroko-zakladni-informace-o-teritoriu-18802.html>.

Západní Sahaře, především z důvodu ohrožení vlastního postavení. Nikdo nedokáže předvídat, jak by se zachovali Maročané, pokud by vláda ztratila kontrolu nad děním v oblasti Západní Sahary. UNSC by se do konfliktu opět mohla vložit s novým návrhem řešení nebo alespoň posílit vojenskou část mise MINURSO, aby zabránila rostoucím nepokojům, které by mohly destabilizovat zatím stále ještě relativně klidné teritorium.

4 Doporučené prameny k prostudování a tvorbě stanoviska

1. Stručný vývoj situace v Západní Sahaře <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14115715>
2. Hlubší uvedení do problematiky a postoje různých států http://www.dokumenty-iir.cz/PolicyPapers/Bures_PPZap.Sah.pdf
3. Veškeré faktické informace o teritoriu <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/wi.html>

5 Seznam použitých zdrojů literatury

The OAU: Fifty years on. In: *BBC News: Africa* [online]. 24. 5. 2013 [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-22602946>.

Western Sahara profile. In: *BBC News: Africa* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-14115715>.

BUREŠ, Jaroslav. *Spor o Západní Saharu: Neslučitelné postoje a hledání východisek* [online]. Praha, 2008 [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://www.dokumenty-iir.cz/PolicyPapers/Bures_PPZap.Sah.pdf. Policy paper. Ústav mezinárodních vztahů Praha.

BERÁNEK, Ondřej. Západní Sahara - příběh nekonečného referenda. In: *Mezinárodní politika* [online]. 9/2004 [cit. 2013-10-19]. Dostupné z: <http://www.dokumenty-iir.cz/MP/MPArchive/2004/MP092004.pdf>.

Maroko: Souhrnné teritoriální informace. In: *BusinessInfo* [online]. [cit. 2013-08-05]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/maroko-zakladni-informace-o-teritoriu-18802.html>.

Western Sahara. In: *Encyclopaedia Britannica* [online]. [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/640800/Western-Sahara/287330/History>.

Fakta a čísla OSN: Základní údaje o Organizace spojených národů. Praha: Informační centrum OSN v Praze, 2005. ISBN 80-86348-02-4. s. 245 – 247.

GA Rezoluce 1514/XV/ (1960). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/Docs/asp/ws.asp?m=A/RES/1514%20%28XV%29>.

GA Rezoluce 39/40 (1984): Otázka Západní Sahary. [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/39/40&Lang=E&Area=RESOLUTION.

GOMBÁR, Eduard. *Kmeny a klany v arabském Maghribu*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1418-2. s. 171

Houstonské smlouvy:

Londýn, červen 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah2.pdf>.

Lisabon, srpen 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah1.pdf>.

Houston, září 1997. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.incore.ulst.ac.uk/services/cds/agreements/pdf/wsah3.pdf>.

Madridské dohody (1975). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://www.google.cz/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=8&ved=0CHkQFjAH&url=http%3A%2F%2Fwww.letstalksahara.com%2Fmaterial%2Fver%2Fid%2F7&ei=KmX8UcL1CcTpswbL7YCQBg&usg=AFQjCNGj5SLZrvaYux6VSDpknE_Q7n1_JQ&sig2=3ZFwh01oKhb_ByNdAWfc_g (verze v angličtině)(verze ve španělštině).

MAŤAŠOVSKÁ, Radka. *Směřuje Západní Sahara k samostatnosti?* Olomouc, 2013. Dostupné z: http://theses.cz/id/wamjs0/DP_Smeruje_Zapadni_Sahara_k_samostatnosti.txt Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci - Právnická fakulta.

RIEGL, Martin. *Proměny politické mapy po roce 1945*. Praha: Grada Publishing, 2013. ISBN 978-80-247-4111-6, s. 37.

Rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora 1975 ve věci Západní Sahara. [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.icj-cij.org/docket/files/61/6197.pdf>.

MINURSO Background. In: *United Nations* [online]. [cit. 2013-07-30]. Dostupné z: <http://www.un.org/en/peacekeeping/missions/minurso/background.shtml>.

Politická geografie: státy a národy. [online]. 2011 [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: http://geography.upol.cz/soubory/lide/fnukal/POG/POG_P_05.pdf. Univerzita Palackého v Olomouci.

UNSC Rezoluce 380 (1975). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES380.pdf>.

UNSC Rezoluce 621(1988). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES621.pdf>.

UNSC Rezoluce 690 (1991). [online]. [cit. 2013-08-02]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES690.pdf>.

UNSC Rezoluce 1495 (2003). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20SRES1495.pdf>.

UNSC Rezoluce 1871 (2009). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/MINURSO%20S%20RES%201871.pdf>.

UNSC Rezoluce 2099 (2013). [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_res_2099.pdf.

Western Sahara. In. *CIA: The World Factbook* [online]. [cit. 2013-08-04]. Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/wi.html>.

Zpráva generálního tajemníka S/2001/613 Radě bezpečnosti (2001): I. Bakerův plán. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/docs/sc/reports/2001/sgrep01.html>

Zpráva generálního tajemníka S/2003/565 Radě bezpečnosti (2003): II. Bakerův plán. [online]. [cit. 2013-08-03]. Dostupné z: <http://www.un.org/docs/sc/sgrep03.html>.

Autor: Marie Plasová
Imprimatur: Martin Buček, Vojtěch Bahenský
Jazyková úprava: Lucie Gregůrková, Jakub Kopřiva, Martina Kotasová, Martin Buček
Odborná spolupráce: Výzkumné centrum AMO
Grafická úprava: Veronika Maurerová, Markéta Melicharová
Nasázeno programem L^AT_EX.

Model OSN

Vydala Asociace pro mezinárodní otázky
pro potřeby XIX. ročníku Pražského studentského summitu.

© AMO 2013

Asociace pro mezinárodní otázky,
Žitná 27, 110 00 Praha 1
Tel./fax: +420 224 813 460
e-mail: summit@amo.cz
IČ: 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz

Top partneři

Generální partner Modelu OSN

Hlavní partner Modelu OSN

Hlavní partner modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu EU

Partner konference

Univerzitní partner

Partner zahájení

Partner jednání

Partneři Modelů

Embassy of Canada
Ambassade du Canada

Botschaft
der Bundesrepublik Deutschland
Prag

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

Hlavní mediální partner

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Pražský studentský summit
projekt Asociace pro mezinárodní otázky